

Bilag 2.

SPAREKASSETILSYNET

Laxegade 19

København, den 25. februar 1949.

Ministeriet for handel, industri og søfart.

Ved hertil at fremsende udkast til forslag til lov om ændringer i sparekasseloven, udarbejdet i anledning af spørgsmålet om tilvejebringelsen af hjemmel for sparekasserne til at yde de af ungdomskommissionen foreslåede bosætningslån, har handelsministeriet i skrivelse af 17. d. m. — j. nr. 254-2—48 — udbedt sig en udtalelse fra mig efter stedfunden forhandling med Danmarks Sparekasseforening.

I denne anledning skal man efter stedfunden forhandling med sparekasseforeningen fremsende en fra foreningen herfra indhentet erklæring af 24. d. m. Heri er det *dels* foreslået, at bestemmelsen i sparekasselovens § 9, 2. stk., ophæves, *dels* at ændringer i sparekasselovens §§ 8 og 10 foretages som følge af den af sparekasserne til fremme af deres indbyrdes samarbejde påtænkte bankvirksomhed.

Indledningsvis bemærkes, at udkastet til lov om bosætningslån som også udtalt i skrivelse herfra af 10. f. m. i sig selv næppe giver begrundelse for en ændring af sparekasselovens § 9, 2. stk., og de i sparekasseforeningens skrivelse omtalte „Begyndelseslån“ spiller på nærværende tidspunkt endnu så ringe en rolle, at motiveringen for en ændring af denne grund må forekomme lidet vejende. En hel anden sag er, at der er andre vægtige grunde, der taler for, når man nu skrider til en ændring af § 9 ved indsættelse af et nyt rubrum III, samtidig og uafhængig af betragtninger hentet fra bosætningslåns-loven at tage stilling til den i sparekassekrede gennem mange år stærkt omdebatterede bestemmelse i § 9, 2. stk., og herudfra må sparekasseforeningens ændringsforslag sikkert i virkeligheden også bedømmes. I min fornævnte skrivelse har jeg udtalt mig om den meget stærkt begrænsede værdi, jeg tillægger bestemmelsen, men samtidig udtalt, at det formentlig vil være rettest at udskyde en yderligere ændring af § 9 til behandling i forbindelse med andre fremkommende ønsker om ændring i sparekasseloven. *Da* sådant ønske nu er fremkommet som følge af sparekassernes overtagelse af Bankaktieselskabet D. B. Adler, og *da* sparekasserne lægger megen vægt på, at spørgsmålet om § 9, 2. stk. ikke udskydes i en uvis fremtid, finder jeg ikke nogen grund til at modsætte mig dette ønske, og skal i forbindelse med, hvad jeg tidligere har udtalt desangående fremsætte følgende bemærkninger:

Sparekassernes modstand mod bestemmelsen i sparekasselovens § 9, 2. stk., er velkendt, og der er også jævnlige herfra afgivet erklæringer til ministeriet desangående. Kritikken satte ind allerede under rigsdagsbehandlingen og medførte, at faktoren for maksimumsbeløbet af sekundære anbringelser forhøjedes fra 5 til 7, og at de to sidste stykker i den nugældende § 9 indsattes. Selv med disse lempelser har adskillige sparekasser ikke overholdt bestemmelsen; pr. 31. marts 1948 udviste sparekasseregnskaberne, at ikke mindre end 91 sparekasser havde overtrådt den. I 41 sparekasser udgjorde de sekundære anbringelser 7—8, i 33 sparekasser 8—9, i 11 kasser 9—10 og endelig i 6 kasser over 10 gange egenkapitalen.